on saanud võimalikuks ja teostatud paljude taimekahjurite tõrje Eestis. A-st 1927 on ta Rahvusvahelise Põllumajanduse Instituudi (Roomas), a-st 1934 soome seltsi „Vanamo“ ja a-st 1935 Soome entomoloogilise seltsi kirjavahetajaliige. L. on avaldanud hulga kirjutisi taimekaitse alalt, peamiselt entomoloogilise sisuga, eriväljaandeis ja ajakirjus, nagu „Agronoomia“, „Tartu Ülikooli entomoloogia-katsejaama teadaanded“, „Põllumehe käsiraamat“, „Põllumajanduse Peavalitsuse Aastaraamat“, „Eesti Metsanduse Aastaraamat“, „Eesti Põllumajandus“, „Aed“, „Eesti Loodus“ jm. Ta brošüüridest ning muist töist on tähtsamad: „Kodumaa kahjulikumad putukad“ (Tall., 1923; järgnevad ilm. Tartus), „Naerimardika *(Phaedon coclеariae)* bioloogia kohta“ I, II (1925, 1928), „Naerimardika tõrje arseentolmudega“ (1929), „Karusmarja-jahukaste ja selle tõrje“ (1930), „Orase-öölane *(Agrotis segetum)* ja tema tõrje“ (1930), „Kodumaa üraskласed“ (1932), „Taimekaitsevahendid ja nende tarvitamine“ (1934; 2. tr. 1936; koos E. Lepik'uga), „Kodumaa sipelgad“ (1933), „Õunamähkur *(Cydia pomonella)* ja uusimaid vaateid tema tõrjeks“ (1933), „Metsakahjurite esinemine Eestis 1934. a.“ (1935), „Märkmeid kodumaa üraskite ökoloogia kohta“ I, II (1935, 1937) ja mitmed osad teoses „Tegeliku aianduse ja mesinduse käsiraamat“ I—III (1934—36). L-e teaduslikkude tööde tulemusi on avaldatud ka mitmes välismaises õppe- ja käsiraamatus.

Post. 1939, nr. 118; isikl. jm. saadud andmed. *H. R.*

***LEMBA, Artur**, helikunstnik, järgneva vend, sünd. 12. IX 1885 vkj., on esinenud eesti helitöödega ka välismail, ms. Soome-Ugri kultuurkongressil Budapestis 1928 ja Helsingis 1931, siis 1936 Viiburis ja Riias. L. uuemad helitööd on ooperid „Kalmuneid“ (1928), „Armastus ja surm“ (1930) ja „Elga“ (1931); instrumentaaltööd: „Trio“ 4 osas klaverile, viiulile ja violontšellole (1929), „II klaverikontsert“ (1930), „Sonaat“ 3 osas viiulile ja klaverile (1931), keelpillide sekstett (1932), „Klassikaline trio“ keelpillidele (1933), kvartett keelpillidele (1934), „II trio“ klaverile, viiulile ja tšellole (1935) ja klaverikvartett (1938). Klaverile komponeeritud töödest ilmusid „Eesti rapsoodia“ ja „Lüüriline moment“ (Tall., 1928) ning „Fantaasia eesti viisidest“ *(ibid.*, 1930), mis kolm tööd on seatud ka orkestrile. Peale selle on L. avaldanud „Pastoraali ja intermetso“ klaverile (*ibid.*, 1932), „Toccata ja fuga“ (*ibid.*, 1928), „Miniatüüride süit“ klaverile *(ibid.*, 1937) ja laule meeskoorile.

A. K a s e m e t s, Eesti muusika arenemislugu (1937); „Muusikaleht“ 1935, nr. 9 (J. A a v i k); „Uus Eesti“ 1935, nr. 7 (J. A a v i k); „Vaba Maa“ 1935, nr. 222 (A. K a s e m e t s); isikl. saadud andmed. *J. A.*

***LEMBA, Theodor**, helikunstnik, eelmise vend, sünd. 27. IX 1876 vkj., on olnud Tallinna konservatooriumi seltsi juhatuse abiesimees 1930—35 ja seejärel konservatooriumi valitsuse liige, konservatooriumi „Õpilasabi“ esimees a-st 1933, Kultuurkapitali Helikunsti Sihtkapitali valitsuse esimees 1930—32 ja 1933—34 ning pärast seda valitsuse liige ja sihtkapitali kirjastustoimkonna esimees. Ta on toiminud „Päevalehe“ muusikaarvustajana tänini.

A. K a s e m e t s, Eesti muusika arenemislugu (1937); „Uus Eesti“ 1936, nr. 273 (J. A a v i k); Pvl. 1936, nr. 274 (R. P ä t s); isikl. saadud andmed. *J. A.*

LEMBERG, Johann, balti-saksa keemik ja mineraloog, sünd. 25. VIII 1842 vkj. Tallinnas ametniku pojana, õppis keemiat Tartu ülikoolis 1861—64, omandas 1872 magistri ja 1877 doktori astme. L. teotses Tartu ülikooli keemialaboratooriumi direktori abina 1866—88, ühtlasi eradots-na a-il 1872—82, seejärel dots-na ja a-st 1888 mineraloogia prof-na; surn. 7. XI 1902 vkj. Tartus. — Põhjapaneva väärtusega on L-i uurimused silikaatide tekkimise ja muutumise kohta, samuti ta mineraloogilis-mikrokeemilised tööd, milledest mainitagu: „Chemische Untersuchungen eines unterdevonischen Profils an der Bergstrasse in Dorpat“ (Archiv f. d. Nat. 1866), „Die Gebirgsarten der Insel Hochland“ I, II (*ibid.* 1867, 1868), „Ueber Silicatumwandlungen“ („Zeitschrift der deutschen geologischen Gesellschaft zu Berlin“ 1876), „Zur Kenntniss der Bildung und Umwandlung von Silicaten“ *(ibid.* 1883, 1885, 1887, 1888) ja „Zur mikrochemischen Untersuchung einiger Minerale“ (*ibid.* 1890, 1892, 1894, 1900).

Eesti biograafilise leksikoni tÃƒÂ¤ienduskÃƒÂ¶ide, 1940, lk. 171